

LIST O. GENERÁLA ADRESOVANÝ KONGREGACI U PŘÍLEŽITOSTI SLAVNOSTI SV. EVŽENA DE MAZENOD

21. květen 2019

Milí bratři obláti a všichni naši bratři a sestry, kteří žijete oblátské charisma,

slavnost sv. Evžena v nás vždy znovu vzbuzuje touhu po stále věrnějším prožívání jeho závěti: láska mezi vámi a horlivost po spáse duší. Ať je tedy tento den zcela zvláštním dnem modlitby, sdílení, společenství a radostné oslavy!

Jen v krátkosti připomenu, že se v červenci tohoto roku sejdou vyšší představení naší kongregace v polské Obře na interkapitulním setkání. Budeme se ptát po tom, jak se do našeho života uvádějí rozhodnutí Generální kapituly z r. 2016 a jak v jejich uskutečňování pokračovat. Interkapitulou zahájíme také počáteční přípravu kapituly následující. Nezapomeňte se modlit k Duchu svatému, abychom ve svých odpovědích na směřování, která nám kapitula udala, byli věrní a účinní.

V lednu tohoto roku strávili členové generální správy několik dní cestou po stopách sv. Evžena de Mazenod v sicilském Palermu, kde náš zakladatel prožil před svým návratem do Francie poslední etapu svého exilu od r. 1799 do r. 1802. Pobýval tam tedy od svých 17 let až do 20. Při naší pouti nás doprovázeli Enzo David, člen AMMI a Ileana Chinnici, předsedkyně sekulárního institutu Oblátských misionářek spolupracovnic P. Marie Neposkvrněné (COMI).

Strávili jsme hodiny na palermských ulicích pozorováním míst, kde Evžen žil, paláců, kam chodil do vysoké společnosti, a kostelů, ve kterých se účastnil bohoslužeb. Dívali jsme se na něj v období jeho šlechtického mládí a na různých místech města jsme si četli úryvky z jeho dopisů nebo pamětí. Mohli jsme se tak dotýkat nejrůznějších aspektů Evženovy osobnosti a povšimnout si několika jeho zkušeností z palermského pobytu, které jistě poznamenaly jeho samotného, stejně jako jeho budoucnost a také oblátské charisma.

Navštívili jsme také dělnickou čtvrť koželuhů, ve které krátký čas pobýval. Žil tam uprostřed dělníků, potkával se s nimi na ulicích, díval se na ně, jak čistí zvířecí kůže v řece a jak pracují ve svých dílnách. Byl si vědomý jejich těžkostí a nouze.

Dotkli jsme se také otázky jeho úzkého přilnutí k rodině Cannizzaro a především k vévodkyni, kterou měl rád jako vlastní matku a která na něj měla obrovský vliv. Její mateřská přítomnost a láska měly v období jeho dospívání, zvláště když jeho vlastní matka byla už zpět ve Francii, velký význam. Tím spíš, že mu vévodkyně, která byla opravdu ženou víry, svěřovala odpovědnost za své charitativní dílo ve prospěch chudých. Tato služba ho přiváděla do přímého styku s těžkostmi, které prožívala většina zchudlých obyvatel Palerma, a jistě dala vzrůst jeho soucitu k chudým a starostlivosti o ně.

Když se na toto období Evženova života díváme nyní po dvou stech letech, je jasné, že ho tento čas opravdu lidsky formoval. Přispěl k tomu, že dnes můžeme být hrdí na jeho první kázání v Madeleine, kde nám ukazuje, jak máme na tváře chudých nahlížet:

„Pojďte a naučte se teď od nás, čím jste v očích víry. Chudí Ježíše Krista, sklíčení, nešťastní, trpící, nemocní atd., vy všichni ušlapaní bídou, mí bratři, mí milí bratři, mí bratři, kteří si zasloužíte úctu, poslouchejte mě. Jste Božími syny, jste bratry Ježíše Krista, dědici jeho věčného království, jste vyvoleným národem jeho dědictví; jste, jak říká sv. Petr, národ svatý, jste králi, jste kněžími, jste, v jistém slova smyslu, bohy: Dii estis et filii Excelsi omnes.“

Evženův život na Sicílii ho přiblížil k chudým, rozvinul jeho vědomí obtíží, se kterými se denně potýkali, jeho lásku a úctu k jejich důstojnosti milovaných Božích synů a dcer.

Při návštěvě míst spjatých s Evženem, o kterých se sám zmiňuje v dopisech pocházejících z tohoto období, jsme se zároveň setkali se současnými obláty a členy Misijního sdružení P. Marie Neposkrvněné (AMMI) a s členy COMI a jejich způsobem, s nímž dnes prožívají naše charisma. Byli jsme překvapeni novým místem, kde dnes obláti v samém srdci Palerma ve farnosti sv. Mikuláše z Tolentina působí. Toto místo před nedávnem zřídila Středozevní provincie jako mezinárodní misijní komunitu.

Dva obláti zde už několik let pracovali s migranty a uprchlíky a při tom žili spolu s dalšími obláty ve farnosti Madonna delle Grazie na palermském předměstí. Každý den chodili do centra města, kde se migranti a uprchlíci shromažďovali. Teď místní obláti uvádějí v život dvě novinky, které jejich nové místo ve sv. Mikuláši přináší.

První novinkou je, že se tímto služba migrantům a uprchlíkům stává službou společnou všem členům této apoštolské komunity působící kolem farnosti, která je jejich pevným bodem. Kolem tohoto svého poslání pak dávají dohromady asociované laiky, mladé, kteří sdílejí naše charisma, a členy COMI.

Další novinkou je to, že se nyní obláti žijící na faře ocitají bezprostředně uprostřed chudých, přímo mezi mnohými migranty a uprchlíky, kteří sem přicházejí tak trochu z celého světa.

27. ledna jsme jako generální správa slavili v kostele sv. Mikuláše společnou eucharistii s místními obláty. Kostel byl přeplněný lidmi všech možných odstínů a barev kůže, slavilo se v několika jazycích, každý přispěl z vlastní kultury něčím krásným, ať už modlitbou nebo zpěvem a tancem. Mohli jsme tak vidět nové tváře chudých. Setkali jsme se s Kristem v migrantech a uprchlících. Byla to úžasná oslava společenství a sdílení.

Působení oblátů v nové farnosti v centru Palerma přimělo Středozevní provincii k tomu, že musela opustit původní farnost Madonna delle Grazie na předměstí. Obláti toto místo převzali před patnácti lety a postupně zde vytvořili velmi živé společenství se silně angažovanými laiky a mnoha službami. Generální správa

strávila s odpovědnými lidmi za tuto farnost celý večer. Když jsem s nimi mluvil, necítil jsem, že by si tito lidé stěžovali nebo naříkali na to, že obláti farnost opustili. To mě zároveň překvapilo a povzbudilo, protože bylo jasné, že tito vedoucí lidé z farnosti mají naše oblátské charisma. Pochopili, že obláti své poslání ve farnosti naplnili a že teď s věrností k svému charismatu musí odejít na nové misijní území.

Přáli nám mnoho úspěchů v našem novém projektu ve službě naléhavým potřebám chudých. Já jen blahopřeji Středozevní provincii k tomu, že tímto dílem odpovídá na pozvání poslední Generální kapituly k přijímání nových misionářských výzev a k hledání nových tváří chudoby i za cenu toho, že musíme opustit některé naše velmi dobře fungující služby.

Tento čas strávený v Palermu byl pro členy generální správy časem milosti. Rozšířili jsme si povědomí o posledním období Evženova vyhnanství, seznámili jsme se s mnoha misionáři obláty, členy AMMI a COMI, kteří dnes žijí oblátské charisma nejen v Palermu, ale také v Misilmeri a v Mesině, kde žijí v apoštolských komunitách a vykonávají nejrůznější služby ve spolupráci s mladými a laiky ve společenství a sdílení života a misie. K této bohaté zkušenosti dodávám ještě jeden radostný rys: během těchto dnů jsme byli všude velmi vřele přijímáni všemi obláty a místními obyvateli a mohli jsme ochutnat mnoho výborného jídla a vína z tohoto úžasného ostrova.

O letošním 21. květnu chceme ve společenství s našimi prvními bratry obláty, kteří kolem smrtelného lůžka svého milovaného otce zpívali *Salve Regina*, i my spolu s jedinou oblátskou rodinou vzývat Matku milosrdenství. Prosme Marii, aby nám pomohla v naší kreativnosti, věrnosti a odvaze, s nimiž žijeme své misionářské charisma, které jsme po svém zakladateli zdědili. Svatý Evžene, oroduj za nás!

Krásnou oslavu!

o. Louis Lougen, OMI
generální představený
21. květen 2019